

даніевътъ бунтъ останѣлъ нему вѣренъ, когато Лъвъ и Михаилъ, прогласени противу бунтътъ, напуснали го и съ поведението си съдѣйствovali за по-скоро то потѣкване на бунта. За да ся повърне отъ заточеніе Лъвъ и да ся на-стани за воеводѣ на источнитѣ войски най-много спо-мѣнѣлъ могущійтъ при Императора неговъ пріятель Миха-иль Травль, който былъ началникъ на чуждытъ наемны войски, наричаны фидераты.

Между това императорътъ, като събралъ около Мана-врѣхъ (?) войскажъ си, която была ся стекла отъ всякъдѣ въ Цариградъ, поискалъ съ едно слово да распали мыслитѣ и да привлече прѣданностьж ѳ. Туй слово, сказано съ дълбоко умиленіе, направило таквози силно впечатлѣніе, що-то войскаритѣ съ съдзы на очитѣ поискали опрощеніе за прѣгрѣшеніята си и ся прогласилъ готовы да ги попра-вятъ съ кръвьжъ си. Но, като не смѣеше еще да ся до-вѣри на тѣзи тѣхны увѣренія, Михаилъ отложи за идущѣ-жъ годинѣхъ испытаниѣжъ на покаянieto имъ. Между това, ка-то имаше да прѣдприема другѣ войсѣ на Истокъ, възло-жилъ ѳхъ на Лѣва, когото считаше за най-способныйтъ и най-вѣрныйтъ отъ воеводитѣ си. Оевидъ нѣкой си, като прѣд-вождалъ единѣ четѣхъ Срацины, плѣнялъ Азіѣжъ. Лъвъ напада на него, избива до двѣ хыледы отъ послѣдователитѣ му, накарва другытъ да бѣгатъ и завладѣва конетѣ имъ и другы богаты корысти. Туй честито прѣдпріятіе въздигна до толкозъ почитаніето къмъ него, до колкото по-напрѣжнийтъ бесплоденъ походъ на императора бѣ смалил почитаніето къмъ него. Срацинитѣ, като раздѣлены тогазъ не можѣли да омыѣтъ станѣлото тѣмъ отъ тѣзи побѣдѣхъ посраменіе.

Между това Българитѣ горяхъ и коляхъ обхожда-щецъ всичкѣ Тракыѣхъ и Македоніѣхъ подъ юначныйтъ си владѣтель Крума, който, увѣдомень че прѣдложеніята му не ся пріели, извѣстилъ на царя, че, като не пріелъ ми-рътъ, трѣба да чака всичкытъ ужасы на единѣ гибелнѣхъ войнѣхъ и въ кратко: да ся бои да не бы да види Тракыѣхъ прѣвѣрнѣжъ отъ сабѣжъ на Българитѣ въ широкѣхъ пусты-нѣхъ. Михаилъ пламнѣлъ отъ гнѣвъ и, като зема осрѣдоточен-нѣжъ вече войскажъ, въ началото на Февруарія 813 трѣ-тва въ походъ и стига до Одринъ. Не станѣло нужда да иде по нататѣкъ, защото чума была нагазила Крумовѣжъ.